

tilbage til Udvalget; og da et enkelt æret Mindretal fik sin Betænkning færdig i Torsdags, sagde man til os om vi ikke kunde faae vor Betænkning færdig inden Kl. 8 $\frac{1}{2}$ om Aftenen. Det skete, uagtet der den Dag var Møde her i Salen i lang Tid.

Formanden (Rrabbe): Jeg gjør den ærede Ordfører opmærksom paa, at disse Enkeltheder af ganske private Forhandlinger i Udvalget og tilbørlig endog mellem Udvalgsmedlemmer udenfor Udvalgsarbejdet ikke bør fremdrages her.

Ordføreren (Th. Nielsen): Jeg fremdrager dem kun her, fordi de ere bleuene fremdragne fra anden Side. Jeg indrømmer Rigtigheden af den ærede Formands Bemærkning, men den ærede Formand vil erindre, at Forhandlingen her sidst kom ind paa Udvalgets Forhandlingsmaade.

Formanden (Rrabbe): Det er ganske rigtigt. Det er aldrig suldstændigt til at undgaa, at der sker Undtagelser, men man maa altd undgaa, at Undtagelserne blive Regel.

Ordføreren (Th. Nielsen): Jeg skal derfor slutte med at sige, at vi hævde den Stilling, vi tidligere have indtaget, og jeg ser ikke nogen Grund til at forandre den.

Berg: Jeg har den Opgave som Ordfører for det andet Mindretal at begrunde vor Indstilling til nærværende fortsatte anden Behandling her i Thinget. Den ærede Minister har oplyst et Afstykke for os, som vi ikke have kjendt tidligere, nemlig Teleqrammet fra i Morges fra Guvernøren. Den Fortolkning, som den ærede Minister gav af dette eller af den derved fremkomne Stilling, var den, at Hjælpen maatte sendes pr. Telegraf over Atlanterhavet, ikke Timers, ikke Dages Opførelse kunde længer taales. Den ærede Minister spøiede imidlertid ikke til, hvorledes da han og hans Ministerium vilde være stillede ligeoverfor den Opgave, dersom Folkethinget i Dag eller i Morgen, eller naar det nu sker, forkastede Lovforlaget. Han spøiede ikke til, hvorledes han og hans Ministerium nødvendig maatte være stillede ligeoverfor en Opgave, hvis Løsning han anser for at være saa absolut nødvendig, skjøndt han ikke har Folkethingets Billigelse deraf. Jeg antager, at denne Tilføjning til den ærede Ministers Udtalelse kommer senere; jeg skal ikke foregribe Noget omhelst i den Henseende, men jeg siger kun, at vi ikke fik en nærmere Udtydning af, hvorledes den nuværende Regjering vil komme ud over denne Opgaves Løsning, hvis Indstillingerne her vedtoges og altsaa Lovforlaget forkastes. Vi have sat i vor Tilægsbetænkning, at vor Stilling til Lovforlagets tiende Paragrafer er uforandret,

og vi foreslaa derfor Lovforlaget, negtet videre Fremme. Vi have angaaende det første Punkt, § 11, siden Sagen af Thinget blev henvisst til fornyet Behandling af Finantsudvalget, haft til Overveelse det Par Afstykker, et, som betegner sig at være i alt Fald til nærmestvis Anlægsregnskabet for Fælleskogerierne, og et andet, der er Burmeister & Wains Kontrakt med Aktieselskabet. Af det første Afstykke fremgaar det, at der er indbetalt fra Aktieselskabets Side 1,070,600 Kr. under og i det tilsvarende Beløb fra Statskassen, som tillige med den indvundne Goldgodtgjørelse af noget over 8,000 Kr., og Kursavance af noget over 8,000 Kr. beløber sig i det Hele taget som Indtægt for Aktieselskabet til 2,157,763 Kr. Anlægget viser sig i alt Besentligt at have holdt sig indenfor det oprindelig Overflag. Der er under Virksomheden fremkommet adskillige Poster, efterhaanden som Aktiebeløbet forøgedes, og enkelte Poster synes derved paa enkelte Steder at være noget overfledige, andre ere gaaede ned, saaledes at det samlede Beløb der er anvendt til det egentlige Anlæg, udgjør 1,919,940 Kr. Dertil er kommet et Beløb til Driftskapital, oprindeligt ansat til 84,000 Kr. Det staaer for det Mindretal, hvortil jeg hører, som tvivlsomt, som meget tvivlsomt, hvorvidt Statskassen var forpligtet til at deltage i at udrede Driftskapitalen med Halvdelen af Overflaget. Dette er nærmere udviklet af os tidligere i Forudsætningen for Lovens Anvendelse, var nemlig den, at de Udgifter, som vi skulde udrede, skulde kontrolleres af en Kommission. Da nu imidlertid Driften ikke skulde kontrolleres, vilde dog Statskassen, naar den skulde tilsynde Halvdelen af den beregnede Driftskapital, komme til at afgive Beløb, som forudsatte en Kontrol, men blev overleveret Aktieselskabet uden Kontrol. Vi staa i den Henseende i bestemt Modstridning til det relative Fæltals Opfattelse af denne Sag. Vi kunne ikke være med til at klage over, at Driftskapitalen var sat for lavt paa Overflaget. Kværtimodt vi maatte være en bestemt Tvivl om, hvorvidt Driftskapitalen overhovedet maatte komme ind i Henshold til Lovens Bydende. Denne oprindelige Driftskapital er imidlertid, som det ogsaa delvis fremgaar af de tidligere Afstykker, forøget efter det forelligende Regnskab med 131,000 Kr., saa at hele det Beløb, der er overleveret Aktieselskabet under Form af Driftskapital, udgjør 209,678 Kr. Deraf maa ialtsaa Statskassen have tilskudt Halvdelen eller 104,000 Kr., uden at der dermed er fra Statskassens Side udsvet den efter Lovens Hovedregel angivne Kontrol. Af den anden Halvdelen er som bekjendt 56,000 Kr. indbetalt fra Kolonialkassen som Aktietegner, skjøndt det Beløb, Kolonialkassen paa St. Croix havde tilovers, var forfaldet til Indbetaling i Statskassen for tidligere Laan. Det er efter vor Anskuelse urigtigt, at der saaledes under dette